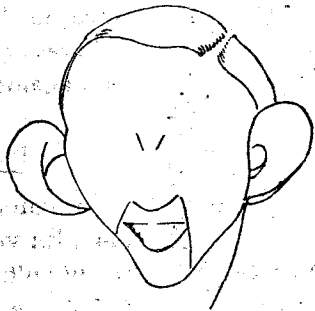

coneixement de joc. Encara que degut segurament a la seva alçada, té predilecció pel joc alt. És el tercer de la dinastia Mas, i el que ha sortit millor jugador. Va descobrir-lo i perfeccionar-lo Humbert. Una bona troballa. És molt treballador, però generalment (hi ha excepció) no rendeix fins ben entrat el partit. Els seus gols sempre són emocionants. És decidit. Quan ensopega

amb un defensa contrari, tremolem. Tenim por que quedi desencolat i es faci miques.

(Fora el camp).—Estudia per policia o per correus o per duanes. No ho sabem pel clar perquè no li ho havem preguntat. És un bon xicot. No és orgullós. Vestit de persona no es veu que sigui de fil-ferro. Té bon aspecte. És molt jove. Ço que vol dir que encara no se li han despertat les aficions ni al ball ni a les xicotetes. Per ara només va al cine. Suposem que encara s'entusiasma amb les pel·lícules de Tom Mix i Hoot Gibson.

NAVAL

(Al camp).—Heu's aquí un davanter centre de ocasió. Va ingressar al primer equip perquè no sabien qui posar-hi. No té cap condició per aquest càrrec quan no sigui un excés de valentia. A voltes aquesta valentia i decisió fa que marqui algun gol emocionant. Però les més de les vegades la valentia es torna brutícia i perjudica l'equip i el seu jugar. Quan dribla, ens recorda aquell Quilià Badosa tant pintoresc. En cada partit se li cerca substitut, però de caps o de peus es torna a presentar ell al camp. Té molt amor propi en quedar bé i fa tots els possibles per a fer-ho lo menys malament possible.

(Fora el camp).—Es militar. És a dir fa el servei militar a Figueres, que no és el mateix encara que ho sembli. Baturro... no sabem el poble, però sabem que és aragonès. No el veiem mai en lloc. Ni al ball, ni al cine, ni al teatre; però un aucellet que ens ho diu tot, va dir-nos que era molt aficionat a jugar a

la brisca de tres cartes, (aquell joc que només el juguen quatre velles per no aborrir-se) i que no es mou del Cafè de la Càmera amb altres companys soldats.

PINADELL

(Al camp).—Fins ben entrat el campionat figurava en el reserva. Ço vol dir que tampoc és dels consagrats. El seu joc és estrafalari, desorientador. A voltes de tant ràpid com juga, va més depressa que la pilota. Salta, brinca, corre, xuta, passa, dribla. Tot amb velocitat, però de tant depressa moltes vegades no hi arriba a temps. A l'igual que Jordà, Medina, Mas i Madern és del pes pussa (no diem mosca perquè una pussa és més petita). No volem dir que no jugui. Juga amb quantitat i cali-

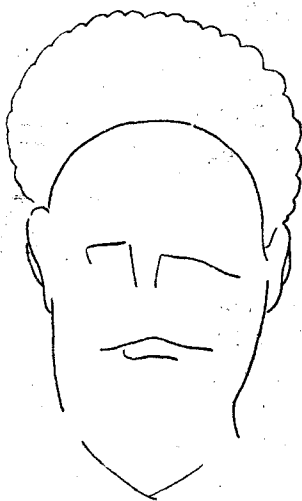

tat, però no té el joc el·legant ni vistós. Dóna l'impressió que tot li surt per xamba. Va descobrir-se jugant de davanter centre a La Erato.

(Fora del camp).—Es fill de mestre de cases i fa de paleta. Això vol dir que està acostumat a les inclemències del temps. És ballador i soci de La Erato. Té 20 anys i pel seu aspecte sembla que en té quinze. Els seus íntims i amics li diuen "En Clàudio".

QUICO JORDÀ

(Al camp).—Ens fa recordar el joc de en Lagresa en els seus d'ingrés a l'Unió

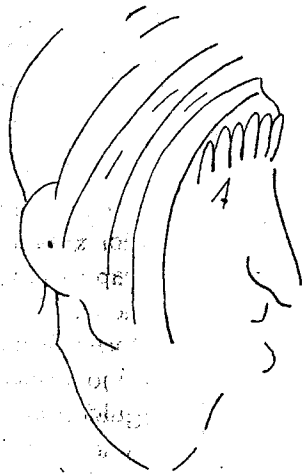
Sportiva. Corra com un mal esperit. No te'n adones que ja ha centrat o xutat a

gol. Quan xuta li surt el xut com una bala. El porter queda veient visions. És d'aquells jugadors que no fent gaire res també se'n parla perquè en cada partit fa una de les seves jugades clàssiques que entusiasmen al públic. És però, del gremi dels conservadors; segurament que és conservador per la seva juvenesa. Té setze anys, però es fornint com si en tingués vint. És una mica totcut, per ço. Juga ben bé per esport.

(Fora el camp).—Estudiant com el seu germà. Encara que sia el petit totthom el pren per el gran dels germans. Encara no balla ni té promesa. És molt jove. Fa el batxillerat.

ARMANGUÉ

(Al camp).—Heu's aquí un dels que sembla que neixen destinats a passar-se el temps jugant al reserva. Mantes voltes l'han fet del primer equip, però de tard o de lluny torna al reserva. I això que no juga malament. Ans el contrari xuta i centra bé. Però li falta un no sé que... "la pose" l'espectacular... qui sap. Ara que és un jugador tot simpatia per-

què és modest, juga amb amor i no se ofèn si veu que l'eliminen en bé de l'equip. Com Armangué haurien d'ésser tots els unionistes.

(Fora el camp).—Es flequer. Cada matí el trobareu amb el covenet reparint el pa als seus parroquians, (perquè treballa a casa i per casa seva). Molt aficionat al cine. Sobretot quan les atraccions són de categoria. S'asseu sempre a les primeres files. És un de-tall.

ARIZA

(Al camp).—Aquest no és jugador, però és com si ho fos. Quan aneu a comprar un pa, demaneu un llonguet per torna oi? Doncs ell és la torna de l'equip. El llonguet. Així que s'acaba la